

Společenství dívek

Důležitou věcí v životě každého člověka, nejen dívky, je autentičnost. „Buď sama sebou!“ vybízí některé reklamy. Možná to bude znít vtipně nebo nedůvěryhodně, ale tato výzva je 100% -ně katolická. Nevěříte mně, co? Proč by reklama měla mít zájem na propagaci křesťanských myšlenek? Přesto na svém tvrzení stojím a pokusím se ho odůvodnit. Být sama sebou znamená jít ke svému nejnvtírnějšímu založení a je rozvíjet. Každého člověka Bůh stvořil ke svému obrazu. Pro to, aby ve svém životě hledal a žil lásku, učil se trpělivosti, vnímavosti, laskavosti, přál druhým, chránil svoji i jejich čest a důstojnost... „Buď sama sebou!“ tedy znamená „Rozvíjej v sobě obraz Boží lásky.“ Tvůrci reklam se touto Bohu libou větou snaží říci s největší pravděpodobností něco trochu jiného, ale proč si nevysvětlit věci v jejich lepším významu? Když potom pochopíme pravou podstatu života, kterou je Bůh a ji žijeme, není problém být i navenek v uvozovkách sama sebou a obtáhnout si linky kolem očí, nanést make – up, koupit si pěkné auto apod.

Kdybychom hledali v dějinách vzory pro to, jak být sám nebo sama sebou, rozhodně by na prvním místě triumfovala Panna Maria. Jak nepředstavitelně velká a neuchopitelná je její láska k Bohu. Představ si, že ti zabijí vlastního syna a Bůh ti řekne: „Muselo to tak být, smiř se s tím a místo něj si vezmi za syny a dcery všechny ty, kteří se na jeho smrti podíleli. Miluj je tak, jako jsi milovala jeho a buď jim tou nejlepší matkou. Bez tebe nebudou nic.“ Co to je za nesmyslný požadavek? Panna Maria neřekla: „Ať si jsou nic, vždyť jim to patří!“, ale dokázala tuto výzvu přijmout upřímně a celým srdcem. A asi na jejím postoji něco bude, když už ji 2000 let uctívá a bere si za vzor tak obrovské množství lidí všech věkových skupin.

K Panně Marii jsem se chtěla dostat také proto, že právě ona je velkým vzorem našemu společenství. Mnohokrát jsme se zamýšleli nad jejími ctnostmi, nad dalšími tématy, které se dotýkají našich životů. Do každého našeho společného setkávání patří také modlitba. V případě potřeby se podílíme na drobné pomoci ve farnosti. Zatím omezeně se nám podařilo vyrazit i mimo prostory fary, kde se scházíme, ale na tom chceme do budoucna ještě více zapracovat.

Věřím, že se žádný kulturně smýšlející člověk nepohorší a správně si vysvětlí výrok „Ženám se dávají květiny, protože krásná žena si zaslouží krásnou květinu.“ Představme si teď hezkou rozkvetlou květinu. Je čerstvě uříznutá a můžeme obdivovat její barvu, vůni, květy,... I přesto, že ji dáme do vody, brzy zvadne, protože je odtržená od kořene. Stejně tak po světě chodí mnoho lidí, kteří vzbuzují zájem, jsou atraktivní, ale mnozí z nich, i když to nejde vidět na první pohled, umírají, protože jsou odříznuti od živého kmene, ze kterého by mohli čerpat. Dneska ještě nejde poznat, že jejich život vyhasíná, ale hned zítra už to bude naprosto zřejmé. Kdo by chtěl být takovou odtrženou květinou? Chceme zůstat živými lidmi, a tak se společně učíme, chtít být napojeni na životodárný kmen. Pak bude platit o každém člověku, že je krásný a zaslouží si krásnou květinu, protože duchovní krása bude prozařovat jeho obličejem.

Postavit svůj život na deodorantu, rtěnce, nebo značkovém oblečení není podle mě ten nejlepší vklad. Ale otočit to a na Bohu postavit všechno to ostatní je naopak velmi dobrá investice.

Anna Janů